

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

11 de junio - 11. junija 1992

LETO (AÑO) LI (45)

Štev. (Nº) 22

Lic. FRANCI MARKEŽ

Domobranstvo - danes

Letos je poteklo že 47 let, kar smo zapustili domovino, — tisti, ki smo bili še doma rojeni. Odrasli so jo zapuščali zavestno, primorani, če so si hoteli ohraniti golo življenje ali če si niso pustili odvzeti osebne svobode in se podrediti vsiljenemu, tujemu in brezbožnemu redu. Tisti, ki smo bili takrat še otroci, smo pač odhajali skupaj s starši. Nismo razumeli dogodkov, a na duši je ležal občutek, da se dogaja nekaj strašnega, usodnega. V tej dvorani je pa navzočih veliko mladih moških in žena, fantov, deklet in otrok, ki Slovenije niso zapustili, ker so bili že izven nje rojeni. Pretresljiv in veličasten mora biti dogodek, ki zmore združiti tri rodove v polni enotnosti duha. S tem, da smo tukaj zbrani, potrjujemo pravilnost takratne odločitve naših staršev in dedov in izkazujemo spoštovanje in zahvalo tistim, ki so to pravilno odločitev morali plačati s svojim življenjem.

Komunizem, pred katerim smo se umaknili, je z vso brutalno doslednostjo zavladal v domovini. Spremenil ji je obraz, preobrnil red, ki je prej obstajal, odstranil in ugonobil vse, kar mu je ali bi mu lahko nasprotnoval, uvajal tuj način mišljenja in življenja in s tako silo vdrl na vsa področja narodovega delovanja, da je dajal vtis, da

je in ostane neomajljiv!

Mi, takratni begunci in vsi tisti, ki so pozneje zavestno prevzeli naše mišljenje, smo pa upali v brezupju. Čutili smo, da mora biti vendar enkrat vsega tega nasilja konec, da bo prišlo do njegovega propada. V svetlih sanjah smo si predstavljali, kako bo potekel ta tako pričakovani dogodek. Kako bo ob prvem svitu svobode narod doma, naveličan strahovlade in potvarjanja resnice, naveličan krivic, ponižanja in nemoči, pretresen od grozodejstev, ki se mu bodo začela odkrivati, ogorčen nad odkritimi grozodejstvi, ki bodo tulili toliko let zamolčano resnico; sanjali smo torej, kako bo naše ljudstvo izbrisalo iz političnega in sploh javnega življenja in bo obračunalo s tistimi, ki so ga toliko let zatirali.

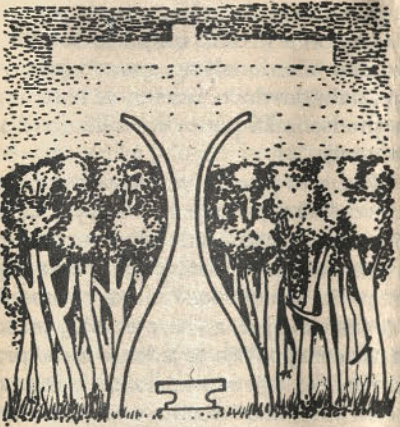
Sanje, tolikokrat sanjane so se delno začele uresničevati. To, česar noben politik, sociolog ali zgodovinar ni upal napovedati, se je nenadoma zgodilo. Komunistični sistem oblasti se je zrušil, razpadel, se razkrojil in izginil, v Sloveniji in v celi Evropi, z Rusijo na čelu. Biti komunist kar naenkrat ni več pomenilo pristiževati se k izbrancem, ampak je pridobilo sramotilen prizvok. Trdnjava, zgrajena iz kosti in s krvjo, se je sama zrušila.

A naš narod doma, zaradi nam nerazumljivih razlogov, ni izbrisal tistih, ki so ga toliko let zaslužnjevali in mu povročali neprecenljivo škodo. Težko smo to verjeli in sprejeli, a pri prvih svobodnih volitvah so preimenovani komunisti, kot posamezna stranka, dobili največ svobodnih glasov.

Drugi del naših svetlih sanj se ni uresničil. Upali smo, da bodo Slovenci, komaj jim bo dana možnost, takoj in v celoti zavrgli vse, kar bi spominjalo na preminuli režim in da bo vse, kar je v narodu dobrega in plemenitega, nekako magično spet prepletlo slovensko življenje.

Dogodki se pa odvijajo drugače, nova stvarnost je zapletena, a mislim, da bolj življenjska in ta nas bodri, da nadaljujemo z našim delom.

Doma je torej zavladala svoboda. Obnovile so se prepovedane politične stranke, nastale so nove. Vodijo jih ljudje, ki zaradi toliko let nesvobode niso imeli prilike, da bi se izurili v politični igri. Morda jih je tudi presenetila zvestoba dela naroda prejšnjim oblastnikom.

Ivan Bukovec, risba na spominskem listu

Nad. na 3. str.

Spomin

Otroški spomin sega v začetek petdesetih let. Na žalostna obraza staršev, ko sem ju v otroški radovednosti spraševal, kje sta stari oče Janez in stric France. Na otožni materin pogled, ki se je ustavil na z gozdovi poraščenem Kočevskem Rogu. Potihoma in na skrivaj mi je mama povedala, da sta mrtva in da so ju pobili komunisti. Nobenega sovraštva ni bilo v njenih besedah ne takrat ne nikoli pozneje, samo žalost in groza. Potem mi je še strogo naročila, naj o tem z nikomer ne govorim.

Spominjam se osnovnošolskih let in neskončnega pripovedovanja učiteljic o slavnih zmagah partizanske vojske nad okupatorji in domačimi izdajalci. Otroci smo molče poslušali, ponavljali, ko je šlo za ocene, a verjeli nismo. Spominjam se razburjenja na šoli, ko je sošolec svoj prosti spis naslovil: Črna maša za mučence v Rogu.

Z nenapisano zapovedjo molka o krvavih dogodkih med vojno in po vojni sem se srečeval tudi kot študent in duhovnik. Bolečina je bila prehuda in strah prevelik. Na eni strani zmagoslavna retorika, prepletena s sovraštvom do izdajalcev in odpadnikov, kot so poražene in pobite politične nasprotnike imenovali zmagovalci, na drugi strani žalost in nema bolečina preživelih in sorodnikov pobitih, brez želje po maščevanju. Tako življenje smo Slovenci živeli po vojni kot posamezniki, kot narod in kot Cerkev.

Janez Gril

Tu smo, tu bomo, ker v nas živite

Spominska proslava v Buenos Airesu

Komunistična diktatura je preminula, časi so se obrnili. A ni prenehala naša navezanost na padle Slovence, sorodnike in prijatelje, ki so zaradi svojega pokončnega mišljenja in pravega spoznanja in delovanja morali pasti v revoluciji ali so bili — še huje — pobiti po komunističnih zmagovalcih.

A končni zmagovalci — duhovni in moralni ter zgodovinski — so bili oni. Zato jim velja spomin in naša zaveza, vsako leto tu, po svetu in v Sloveniji, v Rogu, Teharjah in drugod.

Slovenci v Buenos Airesu smo se jih spominjali v nedeljo, 7. junija, kot vedno na prvo nedeljo tega meseca. Vreme je bilo slabo, a vseeno so se zgnili iz vseh strani tega desetmilijskega vele mesta naši rojaki, da skupaj proslavimo njih spomin.

Slavnost se je pričela z mašo v slovenski cerkvi Marije Pomagaj, kjer je maševal prelat dr. Alojzij Starc z župnikom Jožetom Škerbcem in Tonetom Bidovcem. Dr. Starc je navezal svoj nagovor ob binkoštni nedelji z zgledom naših padlih, ki so nam dali zgled za pričevanje, kar moramo tudi danes posnemati. Med mašo je pel pevski zbor Gallus pod vodstvom dirigentke Anke Savelli Gaserjeve, ki je po končani maši pretresljivo zapel še klasično Ecce quomodo moritur justus, kar so verniki poslušali in se spominjali svojih padlih sorodnikov.

Zatem smo se zbrali pred cerkvijo okoli spomenika padlih, kjer je Jože Žnidar pretresljivo zatrobil vojaško žalostinko, nakar je predsednik Zedinjene Slovenije prof. Tine Vivod skupaj s predstavnikoma domobrancev lic. Ivanom Korošcem in Slavkom Urbančičem položil spominski venec v podnožje spomenika, prelat dr. Starc pa je zmolil molitve za pokojne. V dvorani, kjer sta bila tako spodaj kakor balkon polna in so morali ljudje celo stati, se je odvijal kulturno spominski del. Ob

odru je pod slovensko zastavo z domobranskim orlom stopil lic. Franci Markež in v svojem govoru podal misli, ki so bile ravno pravšne glede na sedanji položaj Slovenije. Govor objavljamo na uvodnem mestu.

Sledil je odrski nastop, ki ga je pripravil in režiral Frido Beznik. Nastop je globoko odjeknil v srcih vseh prisotnih, saj je bil izdelan na podlagi dvojnega netradicionalnega okvira: mladega pesnika iz naše sredine in besedila razmišljanj iz Slovenije.

Trije bralci — Marijan Loboda ml., Štefan Godec in Francka Klanjšček Koroščeva so brali besedila Janeza Grilja, Justina Stanovnika (ta dva objavljamo posebej) ter A. Florjančiča in Marte Anžlovar, ki so govorila o strahotah junijskih dni. Ta besedila pa so se prepletala z recitacijami pesmi, ki jih je napisal Tone Rode. V njih smo videli pesniško dušo mladega, tu rojenega pesnika, kako gleda na svoj izvor in zavezanost svoji polpretekli zgodovini. Recitali so pesmi Martina Andrejak, Francka Klanjšček Koroščeva, Kristina Kremžar, Alenka Magister, Alenka Smole, Janez Krajnik in Dominik Oblak.

Vmes pa je primerne slovenske narodne pesmi ubrano pel zborček fantov: Bogdan Magister, Andrej in Tone Rode, Marko Selan in Marko Vombergar pod vodstvom Tineta Selana in Andrejke Selan.

Oder je za to priliko opremil priznani scenograf Tone Oblak, kjer je z preprosto — a mogočno vplivajočo — sceno in lučnimi efekti (Bogdan Magister in Janez Jereb) ustvaril slavnostno in spominsko vzdušje.

Odlično pripravljena in izvedena proslava, globoke in aktualne misli ter zavest, da se spomin na padle junake, padle za resnično svobodo naroda, prenaša iz roda v rod ne z maščevanjem, ampak kot simbol svobode in hvaležnosti, nas je potrdil v našem čutenju in delovanju.

TD

Preteklost

Govorec o preteklosti in sledeč njeni definiciji, bi rekel, da preteklosti ni več. Toda preteklega dogodka ne moremo več spremeniti in zaradi tega nekako na moremo reči, da ga ni več, saj stoji tam v vzvišeni avtoriteti svoje nespremenljivosti, enkrat, za vse večne čase na en način. Nič ga ne more spremeniti. To se zdi seveda samoumevno, vendar ima smisel, da je preteklost ena in nespremenljiva, v sebi zavezujoča moralno opozorilo, da zgodovina nikakor ni poljubna zadeva moje razlage. Misel, da preteklost tam stoji kot nepremičen steklen gozd, vsebuje še druge vidike, ki niso brez pomena za civilizacijo in njeno kulturo. Predvsem čutimo, da ima preteklost v svojem monumentalnem molku opraviti z našo svobodo. Preteklost je namreč sestavni del sveta in se zato ne moremo imeti za svobodne, dokler nam ostaja uganka in neznanka. To velja še bolj kot za neznanost narave, ker je zgodovina do neke mere človekov proizvod in torej bolj njegova stvar kot narava. Zato je tudi molk preteklosti za človeka večji izziv kot molk veselja, ker je na poseben način njegov del. Zato je smiselno reči, da je človek sebi manj razumljiv in manj svoboden, če ne razreši uganke preteklosti. In drugič, čeprav smo rekli, da je nepremičnost preteklosti monumentalna in vzvišena, je res tudi, da je kljub svoji mogočnosti hkrati tudi neodrešena. Čaka namreč na človekovo misel, ki ima to zmoglost, da jo razume in zato lahko tudi pove njeno zgodbo. S tem ravno pa jo odreši. Odreševanje preteklosti je eminentna zadeva človekovega videnja sebe v perspektivi in je hkrati svojstven način, kako se človek upira nevarnosti, da bi se pozabil in izgubil.

Justin Stanovnik

Strel streznitve

V nedeljo zvečer (7. julija) je vso Slovenijo pretresla novica, da je neznanec sredi predvolilnega shoda v Jurjevskem Dolu pri Lenartu streljal na predsedniškega kandidata Ivana Krambergerja, ki je nekaj minut za tem umrl. Četudi je bila kmalu za tem izključena vsaka možnost, da gre za politični atentat, je vendarle treba poudariti, da Krambergerjev uboj tudi ni navadno kriminalno dejanje. Navsezadnje je šlo za predsedniškega kandidata, ki je bil ubit sredi predvolilnega shoda.

Slovenija je po dolgoletni enostrankarski diktaturi vendarle spet vstopila v demokracijo. Parlament se je iz nekdanje monotone skupščine enomislečnih spremenil v pravo paleto različnih političnih mnenj in spopadov. Že to je bil za precejšen del Slovencev pravi šok, saj niso bili navajeni, da je vsako idejo treba močno podpreti z argumenti in zagovarjati. Vendar pa demokracija tudi ni enaka kaosu, kjer vsakdo lahko vzame pravico v svoje roke, tako kot

je storil atentator na Ivana Krambergerja.

Strelji na Krambergerja so bili tako tudi strelji na slovensko demokracijo, na pluralizem politične kulture in hkrati veliko opozorilo pred vsemi tistimi, ki menijo, da je mogoče novo državo okrepiti s podpihovanjem rasne in verske nestrpnosti, pri tem pa naj bi bilo dovoljeno uporabiti tudi orožje, kadar besede ne zaležejo več. Slovenska zgodovina pa nas žalostno uči, da so zahrbtni atentati lahko uvod v katastrofo, kakršne si nova država v Evropi niti slučajno ne sme in ne more privoščiti.

Četudi so parlamentarni spopadi včasih na meji dobrega okusa, je še vedno bolje, da slovenski politiki merijo moč s svojimi besedami, kot z orožjem. Smrt Ivana Krambergerja (zanj je vendarle glasovala petina Slovencev) morajo biti streznitev za vse, saj si ne moremo privoščiti takšne morije, kakršna v teh dneh pretresa na primer Sarajevo.

Marko Jenšterle

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Medtem ko je vodovje naraščalo in je pred poplavami bežalo vedno večje število obrečnih prebivalcev, je beunosaireška borza dosegla nov rekord. Nenehno kot vodovje rek priteka tudi kapital, ki išče hitrega dobička. Ta del skrbi tudi oblasti. Bolj dobrodošli pa je seveda kapital, ki prihaja v obliki tovarn, čeprav je tega bolj malo, ali se raje posluži poceni ponujenih državnih podjetij, ki jih vlada razprodaja, privatniki pa vidijo v njih možnost lepih dobičkov. Tako je na primer čilenski kapital postal lastnik skoraj celotne strukture benosaireške električne družbe. SEGBA je v višini 85% danes čilenska. Zanimivo pa je, da ta kapital ni v lasti nekaj velemilijonarjev, marveč družbo tvorijo tudi številni majhni varčevalci, ki svoje prihranke vlagajo v delnice teh velikih podjetij.

To je zanimiv pojav, ki smo ga pred kratkim zasledili, ko je država na domači trg vrgla 30% delnic telefonskih družb. Ponujene vsote so neznansko presegle vrednost ponujenih delnic, kar pomeni, da je v določenih slojih argentinske družbe še mnogo dolarjev, sad preteklih prihrankov, ki iščejo očitno boljše izkupičke kot pa so navadne bančne obresti. Zavesti v primeru strujo, produktivno strujo, te majhne kapitale, ki skupno lahko povročijo temeljito spremembo, je ena izmed nalog vlade, ki pa doslej ni tega resno vzela v roke.

KAKŠEN POKOJ?

Vlado namreč medtem v glavnem skrbi dvoje vprašanj. Prvo, o katerem smo precej pisali, je kako se rešiti iz močvirja blata in sumničnej, povezanim z zloglasno afero Al Kassarja in njegovih temnih trgovanj. Druga, kako doseči ustavno reformo, ki bi predsedniku Menemu ugodila pot do ponovne izvolitve.

Ta zadeva ustavne reforme je dandanes prva skrb vlade in dejansko ni koraka, ki ne bi bil s tem povezan. Največji kamen spotike v tem je trenutno volitev za imenovanje buenosaireškega senatorja, tekma v kateri doslej zmaguje radikal De la Rua. In s temi volitvami je povezano socialno in politično delo vlade, z namenom, da bi vsaj poraz peronizma ne bil prevelik, če ga že ni mogoče preprečiti.

Tako vsaj nekatere bistre glave razlagajo predsednikovo napoved, da bo z novo davčno reformo in s privatizacijo državne petrolejske družbe uredil dolgotrajni križev pot upokojencev. Za napoved ima dvojni prizvok. Poglejmo: Najprej Menem postavlja pogoj privatizacije YPF. Očitno namerava, da naj po tej strukturalni reformi država ne ohrani nobene produktivne lastnine. Ne gre sedaj le za dejstvo, da se je treba znebiti deficitnih podjetij, celo tistih, ki bi lahko državi nosile lepe dobičke; to je liberalizem, ali kakor ga že hočemo imenovati, najhujšega kova. Ima pa umestne razloge: čim boljše je podjetje, več se lahko zanj dobi. Gre enostavno za razprodajo vseh starih „družinskih draguljev“, da se plačajo ogromni dolgovi in se država reši teže zavoženega gospodarstva ter vsaj malo zadaha. V primeru YPF sedaj obljublja, da bodo z izkupičkom plačali ves dolg upokojencem, katerim so zaenkrat dali le malovredne bone. Ko se YPF proda, bo te bone država odkupila za nominalno vrednost, medtem ko danes zanje upokojenci dobijo komaj polovico vrednosti, če ne še manj, če jih prodajo v bankah. Jasno je, da jih banke na borzi prodajajo in kupujejo za mnogo večjo vrednost: nad 60%. Tudi to je surov kapitalizem.

Drug predsednikov pogoj je, da kongres

potrdi pokojninsko reformo. Po tej reformi država ne bo več odgovorna za upokojence. Delavci bodo svoj pokojninski prispevek (enako kot podjetja) vlagali v tozadevne privatne družbe, ki bodo te prispevke kapitalizirale in ga potem v svojstvu obresti in glavnice vračale, ko bo delavec dosegel starost upokojitve. Vse vprašanje se osredotoči v točki, kdo bo nadziral te privatne družbe, kajti lahko se zgodi, da delavec vse življenje prispeva neki družbi, ta pa propade, ko bi morala prirediti dotičnemu izplačevati. Kdo bo tedaj odgovoren, da ne bo prišlo do novih trum zapuščenih starcev, ki jim nihče ne bo povrnil za delo in napor vsega življenja? Ali mora res vse stati na podlagi izkupička, pri čemer si država pač umije roke spričo marsikatero krivice?

Vsekakor so to bolj ugibanja za bodoče. Danes je realno, da je predsednik obljubil, da bodo skoraj (če mu bo parlament poslušen) vsi upokojenci prejeli 82% aktivne plače. In marsikateri vidi v tej napovedi napor, da bi napeljali glasove na mlin vladnega kandidata.

REFORMA TER INFLACIJA

Kar se spremembe ustave tiče, je peronistična stranka končno objavila svoj spremenjen načrt. V njem seveda ni osporavane figure „koordinacijskega ministra“, proti kateremu je Menem vložil svoj veto. V ostalem se točke tičejo zadev, ki smo jih svoj čas že omenili.

Peronizem pa prodira naprej s svojo idejo, da bi sklical plebsicit, kajti razne ankete kažejo, da večina naroda soglaša z idejo reforme in nima nič proti, da bi predsedniku bilo dovoljeno opraviti ponovno predsedniško dobo. Seveda, če bi sedanjega predsednika ponovno volili, je drugo vprašanje.

Prej smo pisali o privatizacijah in podobno. Nekaj pa ne gre v redu pri tej vladi; namreč kar se skladnosti tiče: večkrat se niti za ped ne popusti, kadar gre za plače državnih uslužbencev ali za pomoč določenim okrožjem, a denar je vedno pri roki za nekatera podjetja: ta teden je nastal pravi škandal, ko se je razvedelo, da je Državna banka „posodila“ raznim podjetjem denar v višini okoli 500 milijonov dolarjev. Škandal je bil še hujši, ker je predsednik Državne banke Aldo Dadone skušal prikriti informacijo v zvezi s temi denarci in zanikati vsote, ki so jih časnikarji navedli. Po drugi strani so v sindikatu državnih podjetij vse to potrdili in celo navedli koliko in kateremu podjetju so padla posojila. Zanimivo je tudi to, da te novice v časopisju objavljajo precej prikrito in kaj hitro izginejo iz površja zemlje.

In končno še beseda o inflaciji. V maju je dosegla 0,7%; res lep uspeh. Za junij že napovedujejo isto številko. A dejstvo je, da poleg „canasta familiar“ nekateri zavodi vodijo račune tudi na podlagi „canasta de emergencia“, to je minimalna vsota denarja, ki ga mora imeti družina, da mesečno vsaj minimalno dostojno živi. V zvezi s tem je zapisano, da družina (mož, žena in dva otroka), potrebujejo mesečno vsaj 900 pesov. In še, da ta vsota, zaradi izdelkov in pridelkov, ki so prepotrebni, a katerih cena raste bolj kot promedij inflacije, bo v juniju dosegla kar 2%, enako kot v maju, kar pomeni, da za najrevnejše tudi v tem ni pravice. „Njihova“ inflacija je večja kot inflacija ostale družbe. Pač matematika. Čeprav bi bilo umestno zapisati, da je zadeva srca, kajti, „za vse je Argentina dovolj bogata, in srečni vsi bi bili...“, kot je že Gregorčič znal zapeti. Seveda nekoliko spremenjeno.

Ubit Ivan Kramberger

LENART, 7. junija — Danes ob 18.40 je v Jurovskem Dolu pri Lenartu neznanec z malokalibrsko puško streljal na dobrotnika iz Negove in predsedniškega kandidata Ivana Krambergerja, ki je med prevozom v lenarški zdravstveni dom umrl. Do uboja je prišlo dvajset minut pred sklicanim predvolilnim zborovanjem Krambergerjeve domovinske stranke. Preiskovalni sodnik je takoj odšel na kraj zločina in začel preiskavo, katere rezultati še niso znani, prav tako kot še ni znano ime storilca niti njegov motiv.

Ivan Kramberger se je rodil 4. maja 1936 v Slovenskih goricah v revni viničarski družini z 11 otroki. Na svoji življenjski poti je prehodil postaje od ubogega hlapčka, čistilca kanalov in dimnikarja do medicinskega tehnika, izvedenca za dializne naprave v Nemčiji in inovatorja na tem področju. Znana je njegova dobrodelna dejavnost, ko je številnim ledvičnim bolnikom v Sloveniji in nekdanji Jugoslaviji podaril za več kot milijon mark vredne aparate za hemodializo.

V začetku leta 1990 pa se je vključil v

kampanjo za predsednika republike skupaj s Kučanom, dr. Pučnikom in dr. Demšarjem in imel v treh mesecih 121 nastopov v javnosti. Na aprilskih volitvah 90 je dobil 18,5 odstotka glasov. Ob koncu leta 1990 je doživel prometno nesrečo, vendar je sam trdil, da so na njega hoteli narediti atentat. Zadnje mesece je znova napovedal svojo kandidaturo za predsednika predsedstva R. Slovenije.

Delo, 8. 6. 92

Gorica, 8. junija 1992

V današnji časnikarski konferenci so Bavčar, Čelik in Maver sporočili, da so v obsežni akciji, ki so jo sprožili takoj po prejemu obvestila (ob 18.45), po dveh urah prijeli osumljenca: to je 42-letni vaščan Jurovskega Dola, P. R., član lovske družine, ki naj bi streljal s svojo lovsko puško proti Krambergerju; domneva je, da iz zasebnih motivov, ne pa političnih.

Osumljenec je še vedno v preiskovalnem postopku pri preiskovalnem sodniku.

Vinko Levstik

Slovenija v UNESCO

27. maja je Slovenija postala 165. članica Unesca — agencije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo. Seje izvršnega zbora Unesca v Parizu se je udeležil minister za znanost dr. Peter Tancig, slovenski veleposlanik v Londonu Matjaž Šinkovec pa je podpisal statut Unesca. Poleg tega je Slovenija zaprosila še za sprejem v druge mednarodne agencije kot mednarodni denarni sklad — IMF in Mednarodno banko za razvoj.

Za čimprejšnje volitve

25. maja se je predsednik slovenske vlade in predsednik Liberalno demokratske stranke dr. Janez Drnovšek sestal s predstavnik vodstva Slovenskih krščanskih demokratov, ki jih je vodil Lojze Peterle.

Pogovarjali so se o zakonu o privatizaciji podjetij in o volilni zakonodaji. Predstavniki SKD niso zadovoljni z vsemi rešitvami v predlogu za izdajo zakona z osnutkom zakona o privatizaciji podjetij, ki so

ga vložili poslanci Deželak, Pintar in Šetinc, vendar menijo, da bi bil ta osnutek z ustrezno dodelavo lahko sprejemljiva osnova za dosego soglasja. Obe stranki sta izrazili interes za čimprejšnje volitve, pri čemer SKD zahteva, da se osnutek zakona o volilnih enotah in okrajih obravnava in sprejema skupaj z drugo volilno zakonodajo.

Iz pisma iz Slovenije

2. junija 1992

„Še to naj Ti zapišem, da smo v ponedeljek zvečer gledali dokumentarni celovečerni film o resničnem koncu 2. svetovne vojne pri nas, o pomoru domobrancev v Rogu, v Teharjah in drugod. Našli so preživele in njihove izpovedi so bile grozljive, pa nič masčevalne. Poslušali smo Sima Dubajiča, ki je z Bleda vodil pomor, in povedal, da je bil neprestano pijan, pa tudi izpovedi neposrednih krvnikov so bile grozljive. Mnogi so znoreli. Nekateri niso hoteli odgovarjati.“

Odprto pismo Lojzeta Peterleta vladi Republike Slovenije

Spoštovani!

Ko sem vam ob izvolitvi čestital in vam tudi javno položil na srce pričakovanje, da boste nadaljevali zdravo zastavljene strateške linije politike naše vlade in ne boste na račun bodočih vlad ter generacij kupovali socialnega miru, nisen pomislil, da bo moje pričakovanje tako hitro pokošeno. Iz odgovornosti do Slovenije in tega, kar je pred nami, se zato prvič v svoji karieri zaradi pomembnosti zadeve odločam za odprto pismo.

V mislim imam vašo odločitev na zadnji seji vlade, s katero ste za 38% odstotkov dvignili plače v šolstvu, podobno v zdravstvu in nekaj manj v držani upravi, in to, da do 19-odstotnega dviga pokojnin niste zavzeli niti stališča. Doslej pojasnjeni razlogi za ta slabo premišljen korak z nevarnimi dolgoročnimi posledicami predvsem za gospodarstvo, pravijo, naj bi šlo zgolj za avtomatiko, legalizem in celo pospravljanje za prejšnjo vlado. Če bi se naša vlada držala teh zgolj izhodišč, ne bi dosegli ne osamosvojitve ne zamenjave denarja ne deviznih rezerv, ne da bi zbili inflacijo na okoli 5 odstotkov mesečno in ne dosegli drugih pozitivnih gospodarskih trendov. Ta odločitev je dodatno nerazumljiva tudi vam znanem dejstvu, da po strokovnih napovedih lahko pričakujemo padec bruto družbenega proizvoda za okoli 3 odstotke. Kaj prinaša vaša odločitev za tako visok dvig plač, glede katerih me trezni šolniki in zdravniki sprašujejo, ali bodo izplačane samo v juniju ali mogoče še tudi v juliju?

1. Javna poraba

Hiter izračun pokaže, da bi do konca leta nastala dodatna obremenitev za gospodarstvo v višini okoli 500 milijonov mark oziroma velika luknja v proračunu države.

Drugače povedano — pomeni to še 80 odstotkov ustvarjenih deviznih rezerv. Za devizne presežke smo trdno upali, da bodo uporabljani v produktivne, sanacijske, razvojne, ne pa delitveno potrošne namene, da ne govorimo o možnosti odkupa nespornih dolgov Republike Slovenije pod ugodnimi pogoji. Tudi če gre tukaj mogoče za pokrivanje iz nam doslej neznanih virov slovenskih sredstev iz tujine, menim, da bi imelo to enako neugodne, predvsem inflatorne posledice.

2. Inflacija

Na prelomu inflacijskih pričakovanj, ko bi bilo potrebno z ukrepi tekoče gospodarske politike dodatno podpreti pričakovano stabilizacijo kot osnovo za projekt privatizacije, ozdravitev slovenskega finančnega sistema in sprožitev novega razvojnega naložbenega cikla, pomeni tak ukrep v politiki plač javnega sektorja pravo nacionalno katastrofo. Nujna posledica je povečanje inflacijskih pričakovanj in sprožitev inflacijske spirale (ponovno zidanje cen, tekma v plačah med gospodarstvom in negospodarstvom itd.). S tem so v veliki meri izničena prizadevanja in uspehi prejšnje vlade. To je tudi v popolnem nasprotju z vašimi programskimi izhodišči, s katerimi ste v skupščini Republike Slovenije utemeljevali konstruktivno nezaupnico.

3. Gospodarstvo

Ob tečaju tolarja in restriktivni monetarni politiki Banke Slovenije pomeni ta ukrep pritisk na povečanje stroškov gospodarstva in posebej izvoznega sektorja, od katerega smo pričakovanje pri izhodu iz gospodarske recesije največ pričakovali. Posebej bo to prizadelo tiste izvoznike, ki so izvažali na meji rentabilnosti.

4. Privatizacija in sanacija bank

Jasno je, da ta ukrep v naprej onemogoča uspešno izvedbo lastninske zakonodaje in sanacije bank, ker je to mogoče pošteno izvesti samo ob jasnih in primerljivih bilancah tako bank kot podjetij.

5. Denarna politika

Če izvzamemo možnost pokrivanja iz prej omenjenih, nam neznanih sredstev ali deviznih rezerv ali tujih kreditov (zaprt proračun?!), ostane samo še primarna misija, s tem vračanje k jugoslovanskim navadam in ponovitev Markoviča! Predpostavljamo, da bo Banka Slovenije ohranila neodvisnost, ustavno vlogo in ne bo prisiljena po balkansko tiskati denarja.

6. Mednarodni ugled Slovenije

S tako politiko plač se rušita že pridobljeni ugled in zaupanje v gospodarsko politiko Slovenije pri mednarodnih finančnih institucijah, kjer se nahajajo vloge Slovenije za polnopravno članstvo.

Taka ne-politika me po svoje ne čudi, saj je bila nezaupica izglasovana brez prave programske osnove, ministri pa so se o tem odločali, še preden so dobro odprli predale svojih predhodnikov. Pokazalo se je tudi, da je izjava predsednika vlade dr. Janeza Drnovška o boju proti inflaciji držala samo dober teden.

Ukrep ni bil ne strokovno ne politično domišljen in predlagam, da ga vlada ponovno premisli, preden se dokončno in nepopravljivo zadolži pri zanamcih.

Prejšnji vladi se je očitalo, da ni kompetentna in strokovna. Bila je realistična, zato je delila toliko, kolikor je bilo mogoče, in gradila osnove za zdrav gospodarski razvoj Slovenije.

Zavedam se, da je položaj za marsikoga ali za cele dejavnosti še zelo težak in če bi imeli v okviru prioritete in možnosti pokritje, bi povišanje predlagala že naša vlada.

Ker pa takega pokritja ni, tako povišanje plač samo navidezno rešuje težko situacijo. Imeli smo lepe možnosti, bojim se, da gre mo zdaj že nazaj. Žal.

Slovenec, 28. maja

Evropeizacija proti balkanizaciji

Z razkolom v bivši Slovenski demokratični zvezi in s pojavom Demokratske stranke so mnoge dozdevno že presežene dileme postale znova aktualne. Sprava se je po zaslugi ideologov te stranke začela pojmovati predvsem kot ohranitev privilegijev nekdanje komunistične nomenklature. Emancipacija državljanov Slovenije v odnosu do te nomenklature v smislu formalne enakosti je postala revanšizem in poskus „še ene revolucije“. Vključevanje kristjanov v politiko je postal klerikalizem. Pluralizacija nacionalnih institucij, zlasti pa medijev, je postala napad na človekove svoboščine. Namesto, da bi demokrati bili izključeni iz Demosa, ker so se izneverili koalicijski pogodbi, jim je uspelo razbiti Demos.

V naših razmerah, ko šele gradimo model pluralne demokratske družbe, je bil prevzem izvršne oblasti s strani nosilcev nekdanjega komunističnega režima mimo volilcev vse prej kot rutinski demokratični dogodek. Celo v času Demosove vlade je bivša nomenklatura uspela skoraj v celoti onemogočiti pluralizacijo nacionalnih institucij, v sedanjem položaju pa se o plura-

Domobranstvo - danes

Nad. s 1. str.

Ti so se pa na te spremembe dobro pripravili. Z dolgoletnim izvajanjem popolne oblasti so si priborili izkušnje in imeli dovolj možnosti, da so se utrdili na položajih, ki bi jim tudi v novih razmerah omogočali kar največ moči. Skoro vsa državna uprava je ostala v rokah uradnikov, ki so jih sami nastavili, zaradi izkazane jim zvestobe in predanosti. Tako so si obdržali bistvena mesta odločanja. S preizkušenimi metodami znajo usmerjati javno mnenje in vplivati na ljudstvo, ki je po tolikih letih nesvobode in manipuliranja okrnelo za učinkovito izvajanje politične igre. Sploh so se tako zasidrali v družbeno življenje, da se prenekateri še niso osvestili, da se to razvija lahko tudi brez njihovega vodstva. Preimenovali so svojo, prej edino dovoljeno stranko in s tem poskusili pretrgati kontinuiteto in se otresti bremena zločinov, ki so jih njihovi predniki v imenu partije zakrivali. Znašli so se in tudi v demokratični družbi uporabljajo svoje preizkušene metode. Z njimi pa branijo svoje interese v škodo splošnega blagostanja.

Tako je sedanje stanje v Sloveniji. Svoboda ni prinesla preobrata, ki smo ga pričakovali. Prejšnja uradna resnica še drži skoraj v celoti naprej. Zelo malo se ji osporava. Nas ne sprejemajo kot krivično preganjane, kvečjemu kot tiste, ki smo se v dobri veri zmotili. Za poboj domobrancev nihče ni odgovoren in kolikor se da, se gre mimo tega. Do nepristranskega in stvarnega preučevanja polpretekle zgodovine tistih dogodkov, ki so nas tako globoko prizadeli in razdelili, še ni prišlo in tudi večjih izgledov ni, da bi kmalu prišlo. Skoraj pet desetletij potvarjanja na vseh področjih narodovega življenja je pustilo težke posledice.

Pred to stvarnostjo smo sedaj postavljeni. Ker se pa čutimo živ del slovenskega naroda, pa ne moremo — in tudi ne smemo — stati ob strani, čeprav nam stvarnost ni po godu. Te težke posledice moramo tudi mi pomagati odstranjevati.

Vsak čas ima svoje zahteve in tem zahtevam moramo biti kos. Kakor smo dobro opravili našo nalogo pričevalcev in tožnikov v dobi totalitarizma, tako moramo najti pot, da v teh novih razmerah doprinesemo bogat delež k gradnji nove, svobodne in po skoro tisoč letih zopet samostojne Slovenije.

Zbrali smo se, v jasnem dokazu enot-

nosti duha, da počastimo spomin na tiste, ki so pravilno odgovorili zahtevam njihovega časa — in so morali to pravilno odločitev plačati s svojim življenjem. Odločitev, ki je zahtevala tako visoko ceno, gotovo ni bila lahka. Marsikateremu od naših domobrancev je spolzela solza po licu, ko je prejemal orožje od zasovraženega okupatorja. A ni imel drugega izhoda, orožje je potreboval, če je hotel braniti dom in družino in če je hotel ubraniti domovino pred hušim in trajnejšim zlom, kot je bila takratna tuja zasedba. Dogodki so pokazali, da je bila njihova odločitev pravilna, čeprav so bili sredi borbe izigrani.

Čas in položaj danes ne zahteva več tolikih žrtev od nas. Moramo pa z našimi najboljšimi silami odgovarjati sedanjim razmeram. Zgled, ki so nam ga zapustili domobranci s svojo predanostjo domovini naj nas spodbuja, da bomo znali biti kos novim zahtevam.

Dogajanja v domovini spremljajmo brez predsodkov. Po razdalji in času smo daleč, a se čutimo prizadeti pri tem razvoju. Saj jim duhovno še vedno pripadamo, čeprav smo z našo življenjsko dejavnostjo vključeni v drugi svet. Sredi tega sveta se dolgo ohranjamo, upali smo v brezupju, delali za svobodo doma, akoravno nismo vedeli, če jo bomo dočakali.

Sedaj je ta svoboda svetla in težka stvarnost. Dani so pogoji, da se razvija in utrjuje. Vsi je pa ne doumevamo enako. Nekateri ta razvoj usmerjajo k ciljem, ki so za nas zgrešeni, ker ne vidimo v njih pošteno družbene ureditve in resnične in pravične narodne sprave. Drugi, in teh je veliko, delajo, kot se nam zdi prav. Priključimo se jim, ne kot nezmožljivi učenci, tudi ne kot zainteresirani oškodovanci, ampak kot iskreni domoljubi in doprinesimo z našimi naporji njihovemu prizadevanju, da se narod moralno obnovi, da izloči iz sebe vsiljene mu tuje nazore in da se vrne k dobrinam vere, resnice, poštenosti in medsebojnega spoštovanja. Vse to se bo potem odsevalo tudi v javnem življenju.

Gotovo bi domobranci danes izbrali to pot. Saj bo ta obnova pripeljala naš narod k duhovnemu in tvarnemu blagostanju, neodvisno republiko Slovenijo pa k prevzemu častnega in uglednega mesta v zboru narodov.

Občni zbor SKA

Slovenska kulturna akcija je imela svoj občni zbor v soboto 30. maja v Slovenski hiši v Buenos Airesu. Tam se je zbralo precej članov, živečih v Argentini, nekateri drugi pa so poslali pooblastila.

Podpredsednik arh. Marijan Eiletz je pozdravil navzoče, tajnik Tone Brulc pa je podal potanko poročilo o delu SKA. Nato je bila soglasno izvoljena lista, ki jo je predlagal odbor. Novoizvoljeni predsednik arh. Eiletz je nato v nagovoru imel kratek nagovor, v katerem je ocenjeval, kakšno vlogo naj bi imela SKA v sedanjih časih in nakažal optimistično nove perspektive, ki se odpirajo v delu društva.

Novi odbor je naslednji: predsednik, arh. Marjan Eiletz; 1. podpredsednik, dr. Katica Cukjati; 2. podpredsednik, prof. Andrej Rot; tajnik, Tone Brulc; pomočnik tajnika, lic. Stane Jerebič; blagajnik, Lojze Rezelj; nadzorni odborniki: dr. Andrej Fink, prof. Vinko Rode, Milan Volovšek; člani odbora so tudi vsi vodje odsekov: literarni odsek France Papež, likovni odsek Ivan Bukovec, teološki odsek prelat dr. Jure Rode, filozofski odsek msgr. dr. Mirko Gogala, znanstveno-naravoslovni odsek Tine Debeljak, sociološki odsek Avgust Horvat, gledališki odsek Frido Beznik; trenutno ni vodij za glasbeni in zgodovinski odsek.

Janez Vuk,
Slovenec, 8. junija 1992

Kompromisni predlog zakona o volitvah

Strokovna komisija slovenske skupščine za pripravo volilne zakonodaje je po številnih političnih zapletih končno ponudila na prvi pogled kompromis med zagovorniki „čistega“ proporcionalnega sistema in zagovorniki raznih kombinacij večinskega in proporcionalnega sistema.

Rezultati bi se sicer izračunali enako kot pri „čistem“ proporcionalnem sistemu, le da bi pri razdelitvi poslanskih sedežev, ki bi jih v posamezni volilni enoti osvojila strankarska lista, izhajali iz velikosti deležev, ki bi jih posamezni strankini kandidati osvojili v volilnih okrajih.

Model je pravzaprav „stodstotno“ proporcionalen. Vse je enako kot pri običajnem proporcionalnem sistemu. Stranke oblikujejo liste kandidatov v volilnih enotah. Teh naj bi bilo po eni varianti osem, po drugi pa enajst. V vsaki volilni enoti se bo volilo enajst (osem) poslancev. Stranka neposredno osvoji en mandat (ali več mandatov) že v volilni enoti, če preseže „prag“ v enoti, torej če dobi vsaj enajstino (osminno) oddanih glasov, ostanki pa „gredo“ na raven države, kjer se izračuna proporcija glasov in na tej osnovi število preostalih mandatov, ki pripadajo posameznim strankam. Za razdelitev teh mandatov se najprej ugotovi, koliko od vseh 88 mandatov bi pripadlo posameznim strankarskim listam sorazmerno s številom glasov, ki so jih dobile v vsej volilnih enotah (d'Hontov sistem). Strank, ki jim po teh količnikih ne bi pripadli najmanj trije mandati, se pri delitvi mandatov na državni ravni ne upošteva (ostanejo pa jim seveda mandati, neposredno osvojeni v volilnih enotah). Po oceni strokovne skupine naj bi bila pri uporabi osmih volilnih enot neposredno, v volilnih enotah, razdeljena približno polovica mandatov. Po opravljeni drugi delitvi mandatov (prek ostankov) se mandati, ki so jih na ta način dobile posamezne stranke, dodelijo njihovim listam z največjim ostankom dobljenih glasov v volilni enoti.

Tako, recimo, stranka X ugotovi, da je Y osvojila tri mandate, dva neposredno, enega pa iz ostankov. Kako jih razdeliti med kandidate na listi te stranke v enoti? Tu se pojavijo naši okraji kot glavna točka kompromisa: vsaka volilna enota je razdeljena na osem (enajst) volilnih okrajev, v katerih vsaka stranka kandidira po enega s svoje kandidatne liste v enoti. Ta kandidat je torej nekakšen predstavnik strankine liste, saj se glasovi za tega kandidata najprej stekajo v strankino „vrečo“ v enoti (in prek „ostankov“ se v republiško „vrečo“) in šele kasneje, ko je opravljena razdelitev mandatov med stranke, ti glasovi vplivajo na izvolitev samega kandidata. Stranka osvojene mandate (tako tiste neposredne kot tiste iz delitve ostankov) razdeli med svoje kandidate po vrstnem redu relativnih deležev glasov v okrajih (torej po tem, kdo je bil najbolj uspešen nasproti kandidatom drugih strank v okraju, ne pa glede na absolutno število glasov).

To naj bi bil njihov „zadnji kompromis“ z zagovorniki proporcionalnega sistema, saj naj bi okraji ustrezali njihovi zahtevi po večji personalizaciji volitev oziroma večji vlogi osebnosti kandidatov (nasproti strankarski pripadnosti). S stališča doktrine, ki zagovaja proporcionalni sistem kot najbolj korekten „prevod“ volje volilnega telesa v razdelitev poslanskih sedežev, ta model ne prinaša posebnih doktrinalnih problemov. Posebnost modela — volilni okraji — vpliva le na način znotrajstrankarske razdelitve osvojenih sedežev. Ta model prinaša le en načelen problem, ki pa je hkrati tudi ključna točka kritike modela: hudo „goljufa“ volilca, ker mu ustvarja iluzijo, da voli poslanca, „pravega“ predstavnika svojega volilnega okraja, medtem

ko bo v resnici glasoval „zgolj“ oziroma predvsem za stranko. Uspeh posameznega kandidata bo namreč odvisen tudi od števila glasov za stranko v drugih okrajih in enotah.

Toda model prinaša več pomembnih praktičnih problemov za vse nastopajoče stranke, čeprav ne za vse v enaki meri. Glasovanje po volilnih okrajih (kjer ima volilec namesto množice strankarskih skupin kandidatov pred sabo le individualne kandidate posameznih strank) lahko nekoliko odrine v ozadje stranke in njihove programe ter Slovenijo spet približa institutu „ljudskega poslanca“.

Vsekakor pa glasovanje po okrajih bolj poudarja osebnost kandidata, s čimer očitno favorizira tiste stranke, ki imajo močnejše razvito terensko organizacijo in na svoji strani več lokalnih uglednežev. V prednosti bodo torej večje stranke, ki bodo lažje zagotovile 88 kolikor toliko uglednih kandidatov in jih ustrezno podprle „na terenu“.

Ta osnutek zakona je že sprejela skupščinska ustavna komisija in ga poslala v proceduro odločanja v skupščinskih zborih. Nekatero stranke, zagovornice proporcionalnega sistema, imajo še pomisleke, predvsem zaradi omenjenih praktičnih problemov, ki jih prinašajo volilni okraji. Za večino strank, zagovornic kombiniranja proporcionalnega in večinskega sistema, pa je to sprejemljiv kompromis. Zato je mogoče pričakovati le manjše korekcije osnutka zakona, vendar pa so temeljne poteze zakona najbrž ne bodo veliko spremenile.

Desne stranke pa imajo v ognju še eno železo za primer, da bi ta poskus kompromisa vendarle propadel: referendum o njihovem predlogu „kompromisnega“ volilnega sistema (pol poslancev se voli neposredno po večinskem sistemu, pol pa proporcionalno z nacionalnimi listami).

Po IN, št. 20

Zveza slovenskih mater in žena

Zveza slovenskih mater in žena je posvetila spominski dan našim padlim junakom na sestanku 3. junija.

Po kratki molitvi in prošnji zanje, ki jo je vodil duhovni vodja prelat dr. Jure Rode, nas je Vera Debeljakova povedla v zgodovinske čase od I. svetovne vojne pa do polpreteklo dobe. Prikazala je nekaj najvidnejših osebnosti, ki so v tem času vodile naš narod in ga utrjevale v katoliških in slovenskih nazorih, in ki jih je sama še osebno poznala.

Opisala je svoje srečanje z „očetom slovenskega naroda“ dr. Janezom Evangelistom Krekom; spomini nanj so tesno zvezani z njenim prvim otroštvom. Opisala je impozantno osebnost nadškofa dr. A. B. Jegliča, ki je med drugim s svojimi slavnimi „škofovimi govori“ vzgojil vrsto katoliških izobražencev in poznejših delavcev v naših organizacijah.

Kot veliko politično osebnost, priznano tudi v inozemstvu, je osvetlila lik družinskega prijatelja dr. Antona Korošca in njegove ogromne zasluge za Slovenijo: tako za osvoboditev izpod habsburškega žezla, združitve v državo SHS, poznejšo njegovo borbo za njene pravice v državi Jugoslaviji. Omenila je nevhaležnost naroda, ki je za časa komunističnega režima popolnoma zamolčal vse te njegove zasluge. Zanimivo je bilo njeno pričevanje, kako ga je ljudstvo ob njegovi 60-letnici ovilo s slovensko zastavo; in kako je tedaj policija s pendreki preganjala zbrano množico.

Prešla je njegovega naslednika na političnem polju dr. Franceta Kulovca, ki ga je ubila prva bomba ob zavezniškem napadu Beograda. Nato se je ljudstvo naslonilo na nepozabnega škofa dr. Gregorija Rožmana. Govorila je o njegovih intervencijah pri okupatorju, njegovi brigi za begunce, o sramotilnem stebru pred škofijsko palačo,

ki so ga doma šele pred kratkim odstranili. O veliki krivici, da so ga razglasili za izdajalca, kar se danes niso popravili.

Ob dr. Rožmanu je nanizala podobo drugih zaslužnih mož, kot dr. Basaja, dr. Ehrlicha, dr. Natlačena. Zadnja sta z življenjem plačala svoje nesebično delo za javni blagor. Tudi imena kot npr. prof. Tomc bodo vedno blestela v zgodovini slovenskega katoliškega gibanja.

Za protikomunistične begunce se je zrtvoval tudi dr. Miha Krek, ki je v Rimu zbiral za taborišča denarno in materialno pomoč, pozneje v ZDA pa s svojim sodelovanjem, pisanjem, predavanji in obiski bodril naše skupnosti. Največje zasluge za našo argentinsko emigracijo pa si je gotovo pridobil msgr. Anton Orehar. Brez njega tudi „slovenskega čudeža“ v Argentini ne bi bilo. Tudi ne moremo preko Miloša Stareta, ki je s svojo „Svobodno Slovenijo“ povezoval zavedne Slovence po vsem svetu.

Ker so se ti v svojem delu naslonili tudi na duhovnike, so si pri levici prislužili psovko „klerikalci“, s katero se danes manevrirajo komunisti!

V teh razgibanih časih je tudi slovenska žena, mati in dekle doprinesla svoj delež k cvetoči slovenski stavbi katolištva in slovenstva.

Svoja razmišljanja je Debeljakova vključila s pozivom, da današnjim slavljencem — padlim in pobitim — pridružimo tudi vse javne delavce, ki so v pretekli in polpretekli dobi gradili in ohranjali bistvene lastnosti našega naroda, to je vero in slovensko zavest.

Po kratkem pogovoru, pri katerem se je ugotovila nujnost, da tudi našo mladino v čim večji meri seznanjamo z vsemi pokojnimi katoliškimi voditelji, so navzoče zapele vse kitice mogočne domobranske himne „Oče, mati...“

Kanadsko slovenska gospodarska zbornica

Canadian Slovenian Chamber of Commerce

Konec januarja 1992 je imela Kanadsko slovenska gospodarska zbornica (KSGZ) občni zbor. Udeležili so se ga številni podjetniki in profesionalci iz Toronta, Hamiltona in južnega Ontaria.

V uvodu je predsednik Jože Slobodnik poudaril pomen in važnost obstoja Gospodarske zbornice, ki se prizadeva za čim uspešnejše sodelovanje med Slovenci v Kanadi, po svetu in doma v Sloveniji. Poudaril je, da je eden ciljev Zbornice pridobitev in povečanje števila novih članov, da bo tako skupno predstavništvo bolj efektivno.

Prvo leto delovanja Gospodarske zbornice je bilo živahno. Imeli smo obiske iz Slovenije: dr. Mečinger, g. Skoberne, dr. Bučar, g. Kovačič, g. Kunstelj, mariborska delegacija in še več posameznikov iz Slovenije. Tudi povezava članov samih je bila vidna v večji meri.

Sklenjeno je bilo, da bi se člani zbornice sestali vsaj štirikrat na leto. Vsak član bo imel priliko izraziti svoje predloge, povedati, kaj pričakuje od zbornice in kako se bo delo in medsebojno delovanje razvijalo. Eden od poglobitvenih predlogov je bil tudi sodelovanje članov, ne le v okviru Zbornice, temveč tudi medsebojni izmenjavi uslug in storitev. V ta namen smo pričeli pripravljati

imenik, kjer bomo lahko našli imena podjetnikov in profesionalcev in s kakšnimi strokami se ukvarjajo. Za informacije o imeniku in kako v njem oglašati se obrnite na Zbornico.

Nedvomno bo Gospodarska zbornica z obveščanjem in informacijami veliko doprinesla k sodelovanju med Slovenci v Kanadi in Sloveniji. Ga. Darja Keber-Hughes je predlagala, da bi se Slovenija udeležila „CNE 93“ („Kanadskega narodnega razstavišča 93“) kot glavni razstavitelj paviljona „Future Country 93“, kar bi prav gotovo odprlo nove turistične in gospodarske možnosti za Slovenijo. Zaradi tega smo v imenu KSGZ ta predlog posredovali in predstavili slovenski vladi. Prav ta je bil eden od razlogov za obisk ministra Jelka Kacina in njegovega svetovalca Vitija Matijašiča letos v marcu v Kanadi. Predstavniki Zbornice in dva gosta iz Slovenije smo tako imeli uspešno srečanje z upravo razstavišča, kjer smo jim prikazali deželo na sončni strani Alp. Če bo projekt uresničen z obeh strani, bomo morali Slovenci pomagati po svojih močeh za čim boljšo predstavlo Slovenije obiskovalcem kanadskega razstavišča.

Člani naše Zbornice se pripravljajo tudi na obisk Slovenije v juniju 1992. To ekipo

bo vodil Jože Dermastja. Takrat bo srečanje Mednarodnega združenja slovenskih razvojnih partnerjev „MZSRP“ za izmenjavo idej s člani zbornic iz Slovenije, Argentine, Avstralije, Evrope in ZDA.

Končno še enkrat poudarjamo, da Zbornica ni finančna ali investicijska institucija, ampak naj bi služila le kot posrednica pri gospodarski dejavnosti Slovencev.

V odboru Zbornice so: Jože Slobodnik, predsednik, Anton Klemečič - podpredsednik, Ema Pogačar - tajnica, Marjan Medved - blagajnik, in odborniki: France Brenc, Jože Dermastja, Milan Ferletič, Jože Kastelec in Stane Kranjc.

Za več informacij in kako bi se lahko prislužili Zbornici pa kličite Emo Pogačar: 416-489-8331 ali Tanija Klemenčiča 416-251-5281. Faks 416-251-0029 ali pa pišite na Kanadsko slovensko gospodarsko zbornico: 57 Anderson Ave., Toronto, Ont., M5P 1H6.

Ema Pogačar

Mogoče ne veste, da...

— da se je dr. Jakob Ukmar, ko je l. 1928 obiskal Francijo, v Neversu srečal z najmlajšim bratom lurske vidkinje sv. Bernardke Soubirous...

— da je Primorski dnevnik v članku o Prešernu 6. februarja letos zapisal, da je pesnik, v znanem pismu staršem z Dunaja rekel, da ne bo študiral „bogosluzja“...

— da se je spodleteli mandatar slovenske vlade Voljč za božič srečal s predsednikom Kučanom...

Mladika, Trst, št. 2, 1992

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCİ V ARGENTINI

LJUBLJANA — Pravoslavno veliko noč so množično proslavili tudi Srbi v Ljubljani. Pred cerkvijo v bližini Tivolija se jih je zbralo vsaj 2.000.

BELA KRAJINA — Klub prijateljev Kolpe je že prvi dan štel več kot tristo registriranih članov. Med njegovimi temeljnimi programskimi nalogami pa so: spusti z gumaki, kajaki in kanuji, prizadevanje za ohranitev belokranjskega brega Kolpe v sprejemljivem stanju, ureditev številnih, „divjih“ kopalnic in sotorišč.

LJUBLJANA — Ljubljanski kriminalisti so prijeli trojico, ki je kradla orožje iz skladišča teritorialne obrambe in ga preprodala.

LJUBLJANA — Slovenski zunanji dolg se zmanjšuje. Konec februarja je znašal 1,8 milijarde dolarjev; 1,7 milijarde znaša dolgoročni dolg, nekaj manj kot sto milijonov dolarjev pa kratkoročni dolg. K temu je treba prišteti še slovenski delež pri neidentificiranemu zveznemu (jugoslovan-skemu) dolgu, ki bi znašal približno 600 milijonov dolarjev. Kljub temu, da se s tem Slovenija kaže kot plačilno sposobna država, bi lahko slovenski diplomati apelirali na dejstvo, da je Slovenija strateško pomembna država, ki se je ne sploča preveč obremenjevati s starimi dolgovi in bi ji te dolgeve kratkoma odpisali (to se je zgodilo Poljski).

KOPER — Veliko slovenskih umetnin je v tujini, kamor so jih odpeljali z izgovorom, da je v tej deželi zgodovina precej burna in bojovita. Več primerkov je v Pulju, na Dunaju, v Benetkah in še kje. Le piranski arhiv, ki ima najstarejše arhivalije v Sloveniji, je po zaslugi svojega arhivarja Štefana Rota (zazidal jih je pod stopnišče občinske hiše v času druge svetovne vojne) rešil primerke iz leta 1172 ali še starejše.

MARIBOR — Brezposelnost je v zadnjih mesecih narasla za 11 odstotkov, s čemer računajo, da je trenutno 10.000 brezposelnih oseb. Nasploh je proizvodnja v prvem letošnjem trimesečju padla za četrtno v primerjavi z lansko, pa tudi podatki za uvoz in izvoz. Svetlejšo točko predstavlja podatek o porastu naložb, predvsem v gospodarstvu in porast proizvodnje strojne industrije v mariborskem območju.

LJUBLJANA — Kupci avtomobilov izgubljajo potrpljenje, saj nekateri čakajo nanje že eno leto. Sicer je rok dobave od 60 do 120 dni (avtomobili so seveda že plačani), vendar tovarna iz Kragujevca ne pošilja svojih izdelkov, ker pravi, da zaradi vojne na Hrvaškem in BiH ne dobiva sestavnih delov od svojih kooperantov. Zato ponuja kupcem nepopolna vozila (brez plastičnih delov, ki naj bi jih dodali v slovenskih servisih). Za to pa bi potrebovali še nekaj dodatnih tednov, da bi prišel avto v roke slovenskemu kupcu.

LJUBLJANA — Na Gospodarskem razstavišču je bila mednarodna razstava Bienale industrijskega oblikovanja BIO 13, ki je združil najboljše izdelke s področja industrijskega oblikovanja v Srednji Evropi.

LJUBLJANA — Ustanovili so Društvo slovensko-norveškega prijateljstva. V statutu je zapisano, da je to „nepolitična“ in „nestrankarska“ organizacija, njen prvi predsednik pa je Stane Stanič, prosluli prvi minister za informiranje v Peterletovi vladi...

MARIBOR — Sejma Vzdrževanje-Teroteh in Energetika sta dosegla zadovoljiv uspeh. Skoraj 30.000 obiskovalcev in 400 razstavljalcev je bilo zadovoljenih. Med razstavljalci je bilo tudi 40 iz Italije, Avstrije, Češkoslovaške in Hrvaške.

LJUBLJANA — Begunci iz Bosne in Hercegovine preplavljajo Slovenijo in pomoči že zmanjkuje, zato so predlagali, da bi

slovenska skupščina sprejela zakon o posebnem davku. Znašal bi enodnevni zaslushek, ki bi ga plačale fizične osebe v delovnem razmerju, lastniki podjetij in upokojenci. Izvzeti bi bili delavci in upokojenci z najnižjimi dohodki ter kmetje, katerih posestvo po katastru ne presega 25.000 tolarjev. Davek bi znašal 2,5% od majske bruto plače, s čemer bi zbrali od 600 do 700 milijonov tolarjev.

LJUBLJANA — Adria Airways se skuša izkupati iz dolgov, zato je sklenila štiri-letno pogodbo z novo turško letalsko družbo. Pet letal bi štiri leta najeli Turki predvsem za progo Turcija-Nemčija. Poleg tega ima Adria oddano letalo v Franciji, eno na Antilih in v Egiptu. Kar se tiče lastnih prog, so to predvsem slovenski potniki; tuji letijo z Adrio le, če je to nujno. Še najmanj so zasedeni poleti v Tel Aviv in Tirano.

MARIBOR — Gradnja stanovanj je precej zastala v Mariboru. Prejšnja leta jih je bilo kakih 1.500 na leto, letos pa le 400. Pri vsem je seveda odločilno pomanjkanje denarja, nekaj pa tudi zakon o denacionalizaciji, predvsem v mestnem jedru na Lentu.

NOVO MESTO — Zidarsko podjetje Pionir je zgradilo v Krakovu prvi zasebni hotel na Poljskem. Ima 58 sob, 4 apartmaje, pralnico, savno, masažo, manjši bazen, grill bar, prodajalno, banko, turistični biro in trimske kabinete. Gradbeni material je pretežno bil poljski, notranja oprema pa skoraj vsa slovenska. Sicer pa ima Pionir na Poljskem že svoj renomé, ker je pred tem sezidal štiri hotele v dogovorjenih rokih in dobri kakovosti.

LJUBLJANA — V sklopu akcije Ljubljana — moje mesto so v zadnjih dveh letih obnovili fasado dvanajstih objektov s spomeniškovarstveno vrednostjo. Poleg obnov v središču mesta se bodo lotili Plečnikovih arkad na bežigranskem stadionu, osnovne sole na Viču in ob Zaloški cesti ter v Šiški.

Osebne novice

Krst: V soboto, 23. maja, je bil krščen v Mendosi Pavel Gabrijel Nemanič, sin inž. Milana in prof. Rezke roj. Novak. Botra sta Franci Novak in prof. Majda Nemanič, krstil pa je slovenski dušni pastir Jože Horn.

Čestitamo!

Smrt: V Cordobi je 10. junija umrl Janko Štrbenc. Naj počiva v miru!

Pavla Selanova
90-letnica

Dne 26. maja 1992 je ga. Pavla Selan, mati desetih otrok, zvesta bralka našega tiska in vneta sodelavka slovenske skupnosti v Argentini, spolnila 90 let.

Rojena je bila v Rojanu pri Trstu, kjer je njen oče, doma iz Velesovega pri Kranju, takrat služboval pri južni železnici. Desetletna se je z družino vrnilo v Velesovo, v kraj, kjer je znana božja pot. Leta 1926 se

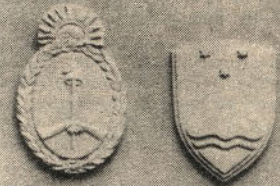
je poročila s Francetom Selanom, ki je umrl pred desetimi leti. V srečnem zakonu se jima je rodilo deset otrok: Pavla, France, Štefan, Tine, Jože, Ivan, Ciril, Andrej, Tone in Mirko. France je na domu. Štefan in Mirko sta umrla, prvi pri šestih letih, drugi pa v Transradiu, ko je izpolnil devet let. Ostali otroci pa so v Argentini in so ji v veliko oporo in veselje.

V Argentino je prišla 3. decembra 1949. Najprej je z družino živela v Ramos Mejiji, kmalu za tem pa v Transradiu, kjer živijo še sinova Ivan in Ciril ter hči Pavla z družinami. Dva sinova živita z družinami v San Justu, eden z družino v Floridi, drugi pa prav tako z družino v Ramos Mejiji. Gospa Pavla je zelo vesela, da njeni otroci z veseljem sodelujejo v slovenski skupnosti.

Na vprašanje, kako preživlja sedanje dneve, je ob zahvalni maši, ki je bila 31. maja in pri kateri se je zbralo vseh sedmero otrok z vnuki in pravnuki, ponovila besede, ki jih je pred časom dejala v razgovoru z revijo Duhovno življenje: „Nič mi ni dolgčas. Odkar mi je umrl mož, sem res v hiši sama, a čas mi hitro teče. Živim po geslu sv. Benedikta: Moli in delaj! Veliko mislim, veliko berem, se razgovarjam zdaj s tem, zdaj z onim, pa tudi skuham si še in pospravljam. Vsak dan molim sv. rožni venec in še marsikaj. Molim za vse: za svojo družino, za duhovnike, za žive in rajne, za vso našo skupnost, za Cerkev in slovenski narod. Tudi berem zelo rada. V Sloveniji smo bili naročeni na Domoljub in Glasnik Srca Jezusovega. Tu pa berem in vse preberem: Oznanilo, Duhovno življenje in Svobodno Slovenijo.“

Tako je potekal razgovor s Selanovo mamo, ki je polna dobre volje stopila v 91. leto.

A. S.

Žegnanje v
Slovenski hiši

SLOVENSKA HIŠA V BUENOS AIRESU

Dom vseh Slovencev v Argentini je s sodelovanjem številnih dobrotnikov gradil od leta 1954 do leta 1974

MSGR. ANTON OREHAR
delegat za slovensko dušno pastirstvo v Argentini

Na praznik Marije Pomagaj, 24. maja smo v Slovenski hiši praznovali žegnanje. Praznik je privabil veliko število vernih rojakov, ki so prisostvovali slavnostni maši, ki jo je ob somaševalcih daroval delegat dr. Alojzij Starc. Med mašo je ubrano pel maldinski zbor iz San Justa pod vodstvom Andreja Selana. Po maši je bilo v dvorani prijeno in dobro kosilo, ki so se ga udeležili vsi gostje; med živahnim pogovorom je hitro potekal čas. Po končanem kosilu smo si lahko ogledovali video film o podelitvi naslova bazilika brezjanski cerkvi pred nekaj leti. Slavnost so končale pete litanije v cerkvi Marije Pomagaj.

Ob tej priložnosti smo na dvorišču Slovenske hiše videli novost. Kmalu ob vhodu, ob kipu pokojnega msgr. Antona Oreharja, je na steno vzdignjena cementna plošča z dvema grboma — slovenskim in argentinskim — ter napis kar lahko vidimo na sliki.

SLOGA NUDI NOVO UGODNOST ČLANOM S
KARTO SLOGA

Od 1. junija 1992 ima vsak član, ki ima KARTO SLOGA možnost, da dobi precej višje socialne podpore. Od tega dne dalje se bodo podpore obračunavale tudi po naslednjem ključu:

PODPORA ZA: poroko, rojstvo, ob dojitvi uradne srednje sole in posebnih univerzitetnih študij	5-krat najnižja stalna naložba v navadni hranilni vlogi v zadnjih 12 koledarskih mesecih pred dogodkom.	Najvišja možna podpora \$ 1.000.-
PODPORA ZA: uradno proglašeno stalno in popolno nesposobnost za delo	10-krat najnižja stalna naložba v navadni hranilni vlogi v zadnjih 12 koledarskih mesecih pred dogodkom.	\$ 2.000.-
PODPORA ZA: smrt	10-krat najnižja stalna naložba v navadni hranilni vlogi v zadnjih 3 koledarskih mesecih pred dogodkom.	\$ 2.000.-
STAROSTNA PODPORA	Pod dosedanjimi pogoji.	\$ 100.-

Vsi, ki imajo KARTO SLOGA vsaj 3 mesecev, so za primer smrti oproščeni čakalne dobe za novo podporo.

Dosedanje podpore ostanejo v veljavi, kot doslej. Ob vsakem primeru pa se bo podpora obračunala na način, ki bo najbolj ugoden za člana. Tako bodo tisti člani, ki so upoštevali naš stalni nasvet, da je dobro imeti v navadni hranilni vlogi nekaj več kot minimalno zahtevano naložbo, imeli možnost višjih podpor že kmalu.

Podrobnejše informacije dobite v naši glavni pisarni, Bmé. Mitre 97 - Ramos Mejía, tel. 656-6244 (nov), 658-6574 (tudi faks), 654-6438 v uradnih urah od ponedeljka do petka, od 10. do 19. ure in v naših podružnicah: Slovenski dom v San Martinu, Slovenska Pristava v Castelarju, Hladnikov dom v Slovenski vasi, Naš dom v San Justu.

SLOGA DA VEČ, KER V SLOGI JE MOČ!

MALI OGLASI

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; **Viktor Fekonja**
Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri komputernih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713.

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ - Capital - Tel: 83-7347 in 71-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile. **Inž. Janez M. Petkovšek**, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa
Kadar se o računalnikih (komputernih) govori, **inž. Janez Kocmur** vam poskrbi. Tel.: 651-7459 - Brandsen 2167 - San Justo.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredo in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

Turizem Bled - Najugodnejše cene za polet z avionom in turizem po svetu - Tel. 628-9504

LEGAJO Nº 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. **H. Yrigoyen** 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ADVOKATI

dr. Vital Asič - odvetnik - ponedeljek, sredo, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knavs - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave - privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov - **Andrej Marolt** - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjace, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.
Alpe Hogar - **Stane Mehle** - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools - konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - **Andrej Marolt** - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje

Dnevi slovenske kulture

Od 3. do 7. julija 1992 bodo v CENTRO CULTURAL GENERAL SAN MARTIN v Buenos Airesu DNEVI SLOVENSKE KULTURE. Pripravljata jih društvo Zedinjena Slovenija in ministrstvo za kulturo Republike Slovenije. Pri pripravah sodeluje lepo število javnih in kulturnih delavcev. Koordinacijo ima na skrbi Lojze Rezelj st.

Glavni namen kulturnih dni je predstavitev slovenske kulture argentinske-mu občinstvu, zlasti medsebojno bogatenje obeh kultur. V petek, 3. julija bo svečana otvoritev. V soboto, 4. julija bomo imeli glasbeni večer. Nedelja, 5. julija je namenjena slovenski literaturi. Ponedeljek, 6. julija bo posvečen likovni in kiparski umetnosti. Slovesen zaključek bo v torek, 7. julija. Na folklornem večeru bo predstavitev slovenske ljudske kulture. Za vsak večer je preskrbljen pester in bogat program od 20. do 23. ure zvečer, v dvorani A-B (vhod: Sarmiento 1551). Vstop je brezplačen. Za velike stroške kulturnih dni pa bomo prispevali že preje v FOND SLOVENSkih KULTURNIH DNI.

Za edinstvene prireditve vlada izredno zanimanje. Potrebno je le, da poleg svoje udeležbe pritegnemo čim večji krog argentinskih znancev in prijateljev.

Naj bi ti pomembni dnevi bili res most med obema kulturama. Ustvarjalce dveh svetov pa naj povežejo v trdnem prijateljstvu za stalno sodelovanje.

Slovenska kulturna akcija

3. kulturni večer

posvečen predstavitvi zbornika

Domovina in svet

predavanj s simpozija o dr. Tinetu Debeljaku

V mali dvorani Slovenske hiše, v soboto, 13. junija, ob 20. uri

OBVESTILA

PETEK, 12. junija:

Informativni sestanek SKD-SLS v Slovenski hiši ob 20. uri.

SOBOTA, 13. junija:

Redni pouk slovenskega Sred-nješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15.

3. kulturni večer SKA: Predstavitev zbornika Domovina in svet dr. Tineta Debeljaka v Slovenski hiši ob 20. uri

SOBOTA, 27. junija:

Redni pouk slovenskega Sred-nješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15.

SOBOTA, 4. julija:

Redni pouk slovenskega Sred-nješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15.

ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdc. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ starih vrstic \$ 3- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - \$ 9.-

Poravnajte naročnino!

Koline na Pristavi

Rep. de Eslovenia 1851; Castelar 13. 6. od 18. ure dalje prodaja za dom 14. 6. ob 12. 30, kosilo. Lepo vabljeni!

Na Jesenicah je 6. junija v starosti 95 let odšel k Bogu naš stric in krstni boter

Jože Markež

elektrotehnik

Bil je velik častilec Matere božje in je bil odpoklican prav na prvo soboto, na poseben Marijin dan. Spominjajmo se ga v molitvi.

Nečaki: *Mija, Joža, Majda, Ciril, Franci* in vsi njegovi

Buenos Aires, junija 1992

Načelstvo SKD (SLS) vabi svoje zaupnike in somišljenike na

informativni sestanek

ki bo v petek, 12. junija ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše

POČITNIŠKI DOM „DR. RUDOLF HANŽELIČ“

sporoča vsem, ki želijo preživeti

ZIMSKE POČITNICE V CORDOBI

v našem domu, da so stroški za stanovanje in hrano sledeči

	ODRASLI	OTROCI	
		od 1—7 let	od 7—13 let
Nova stavba	US\$ 18.-	US\$ 12.-	US\$ 15.-
Chalet	US\$ 17.-	US\$ 11.-	US\$ 14.-

— Dojenčki zastoj.

— Obe stavbi imata centralno kurjavo na drva.

Pismene prijave poslati na:
Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“
Villanueva 1880 - (1712) Castelar
Tel. in faks: 627-4160 - Tel. 629-3016

Za mrtve ne bodi mrtev, moli za pokojne. (J. K.)

30. maja je v 83. letu starosti umrl naš mož, oče, brat, svak, stric, boter in prijatelj, gospod

Vladimir Mazi

arhitekt

Žalno mašo in pogrebne molitve na pokopališču Villegas, San Justo, je opravil župnik Primož Langus. Njemu in Tonetu Bidovcu za obhajila, in vsem obiskovalcem prisrčna hvala.

Žalujoci: žena *Hedvika* hčerka *Marina* z družino sestra *Metka* por. *Jurkovič* svakinja *Kokalj* krščenec *dr. Klaus Gaebler* in družina prijatelji v domovini in v Argentini.

Buenos Aires, Córdoba, Ljubljana, Švica